

Svätá Biblia
Evanjelium podľa Matúša
Kapitoly 12-13

Matúš 12

V tom čase išiel Ježiš
v sobotu cez obilné pole.
Jeho učeníci boli hladní
a začali trhať klasy a jesť.
Keď to videli farizeji,
povedali mu:
„Pozri, tvoji učeníci robia,
čo neslobodno
robiť v sobotu.“
On im povedal:
„Nečítali ste,
čo urobil Dávid,
keď bol hladný on
i jeho družina.
Ako vošiel do Božieho domu
a jedol obetované chleby,
ktoré nesmel jesť
ani on ani tí,
čo boli s ním ale iba kňazi?“
A v Zákone ste nečítali,
že kňazi v sobotu porušujú
v chráme sobotu,
a predsa sú bez viny?
No hovorím vám:
Tu je niekto väčší než chrám.
Keby ste vedeli,
čo to znamená:
„Milosrdenstvo chcem,
a nie obeť,“
neboli by ste
odsúdili nevinných.
Syn človeka je pánom
aj nad sobotou.“
Keď odtiaľ odišiel,
vošiel do ich synagógy.
Tam bol človek
s vyschnutou rukou.
Oni sa ho pýtali:
„Slobodno v sobotu liečiť?“
Chceli ho totiž obžalovať.
On im povedal:
„Nájde sa medzi vami niekto,
kto by svoju jediná ovcu
ktorý by svoju jediná ovcu
nechtyl a nevytiahol z jamy,

keby mu do nej padla,
hoc aj v sobotu?
A o koľko viac je človek
ako ovca?
Teda v sobotu slobodno
dobro robiť.“
Potom povedal tomu mužovi:
„Vystri ruku!“ On ju vystrel
a bola zasa zdravá ako druhá.
Farizeji vyšli von a radili sa
o ňom, ako ho zahubiť.
Ježiš to vedel,
preto odtiaľ odišiel.
Mnohí šli za ním
a on ich všetkých uzdravil,
len im pohrozil,
aby ho neprezradili.
Tak sa splnilo,
čo povedal prorok Izaiáš:
„Hľa, môj služobník,
ktorého som si vyvolil,
môj miláčik,
v ktorom mám zaľúbenie.
Vložím na neho
svojho Ducha
a oznámi právo národom.
Nebude sa škriepiť,
nebude kričať,
nik nebude počuť na ulici
jeho hlas.
Nalomenú trsť nedolomí,
hasnúci knôtik nedohasí,
kým neprivedie právo
k víťazstvu.“
Ale počuli to farizeji
a hovorili:
„Tento vyháňa zlých duchov
len mocou Belzebuba,
kniežat'a zlých duchov.“
Ale on poznal ich myšlienky
a povedal im:
„Každé kráľovstvo
vnútorne rozdelené spustne
a nijaké mesto ani dom
vnútorne rozdelené
neobstoja.
Ak satan vyháňa satana,
je vnútorne rozdelený
akože potom obstojí
jeho kráľovstvo?

Ak ja vyháňam zlých duchov
mocou Belzebuba,
čiou mocou ich vyhánajú
vaši synovia?
Preto oni budú
vašimi sudcami.
Ale ak ja Božím Duchom
vyháňam zlých duchov,
potom k vám prišlo
Božie kráľovstvo.
Alebo ako môže niekto
vniknúť do domu
silného človeka
a ulúpiť mu veci,
kým toho silného nezviaže?
Až potom mu vyplieni dom.
Kto nie je so mnou,
je proti mne, a kto
nezhromažďuje so mnou,
rozhadzuje.
Preto vám hovorím:
Ľuďom sa odpustí
každý hriech i rúhanie,
ale rúhanie proti Duchu
sa neodpustí.
Ak niekto povie niečo
proti Synovi človeka,
odpustí sa mu to.
Kto by však povedal niečo
proti Duchu Svätému,
tomu sa neodpustí
ani v tomto svete
ani v tom, čo príde.
Vypestujte dobrý strom
a bude dobré aj jeho ovocie,
alebo zasad'te zlý strom
a bude zlé aj jeho ovocie.
Lebo strom možno poznať
po ovocí.“
Kým ešte hovoril zástupom,
vonku stála jeho matka
a bratia a chceli sa
s ním rozprávať.
Ktosi mu povedal:
„Vonku stojí tvoja matka
a tvoji bratia
a chcú sa s tebou rozprávať.“
On však odvetil tomu,
čo mu to vrazil:
„Kto je moja matka

a kto sú moji bratia?“
Vystrel ruku nad
svojich učeníkov a povedal:
„Hľa, moja matka
a moji bratia.
Lebo každý,
kto plní vôľu môjho Otca,
ktorý je na nebesiach,
je môj brat i sestra i matka.“

Matúš 13

V ten deň vyšiel Ježiš z domu
a posadil sa pri mori.
Okolo neho sa zhromaždili
veľké zástupy.
Preto nastúpil na loďku
a sadol si;
a celý zástup stál na brehu.
Hovoril im
veľa v podobenstvách:
„Rozsievateľ vyšiel rozsievateľ.
Ako sial, niektoré zrná padli
na kraj cesty;
prileteli vtáky a pozobali ich.
Iné padli na skalnatú pôdu,
kde nemali veľa zeme,
a hneď vzišli,
lebo neboli hlboko v zemi;
ale keď vyšlo slnko,
zahoreli, a pretože
nemali koreňa, uschli.
Zasa iné padli do tŕnia,
ale tŕnie vyrástlo
a udusilo ich.
Iné zrná padli do dobrej zeme
a priniesli úrodu:
jedno stonásobnú,
iné šesťdesiatnásobnú
a iné tridsaťnásobnú.
Kto má uši, nech počúva!“
Tu pristúpili k nemu učeníci
a spýtali sa ho:
„Prečo im hovoríš
v podobenstvách?“
On im odpovedal:
„Preto, že vám je dané
poznať tajomstvá
nebeského kráľovstva,
ale im nie je dané.
Lebo kto má, tomu sa pridá

a bude mať hojne.
Ale kto nemá,
tomu sa vezme aj to, čo má.
Im hovorím
v podobenstvách,
lebo hľadajú, a nevidia,
počúvajú, a nepočujú,
ani nechápu.
Tak sa na nich spĺňa
Izaiášovo proroctvo:
„Budete počúvať;
a nepochopíte,
budete hľadiť; a nevidíte.
Lebo otupelo srdce
tohto ľudu:
ušami ťažko počujú
a oči si zavreli,
aby očami nevideli
a ušami nepočuli,
aby srdcom nechápali
a neobrátili sa, aby som ich
nemohol uzdraviť.“
Ale blahoslavené sú
vaše oči, že vidia,
aj vaše uši, že počujú.
Veru, hovorím vám:
Mnohí proroci a spravodliví
túžili vidieť, čo vidíte vy,
ale nevideli, a počuť,
čo vy počúvate, ale nepočuli.
Vy teda počujte
podobenstvo o rozsievateľovi:
Keď niekto počúva
slovo o kráľovstve
a nechápe ho,
prichádza Zlý a uchyťí,
čo bolo zasiaté do jeho srdca.
To je ten, u koho
bolo zasiaté na kraji cesty.
U koho bolo zasiaté
do skalnatej pôdy, to je ten,
kto počúva slovo
a hneď ho s radosťou prijíma,
ale nemá v sebe koreňa,
je chvíľkový.
Keď nastane pre slovo
súženie alebo
prenasledovanie,
hneď odpadne.
U koho bolo zasiaté do tŕnia,

to je ten, kto počúva slovo,
ale svetské starosti
a klam bohatstva
slovo udusia
a ostane bez úžitku.
A u koho bolo zasiaté
do dobrej zeme, to je ten,
kto počúva slovo a chápe ho
a ono prináša úrodu:
jedno stonásobnú,
druhé šesťdesiatnásobnú
a iné tridsaťnásobnú.“
Predniesol im
aj iné podobenstvo:
„Nebeské kráľovstvo
sa podobá človeku,
ktorý zasial na svojej roli
dobré semeno.
Ale kým ľudia spali,
prišiel jeho nepriateľ,
dosial medzi pšenicu kúkoľ
a odišiel.
Keď vyrástlo steblo
a vyháňalo do klasu,
ukázal sa aj kúkoľ.
K hospodárovi prišli sluhovia
a povedali mu:
„Pane, nezasial si
na svojej roli dobré semeno?
Kde sa teda vzal kúkoľ?
Kde sa teda vzal kúkoľ?“
On im vrazil:
„To urobil nepriateľ.“
Sluhovia mu povedali:
„Chceš, aby sme šli
a vyzbierali ho?“
On odpovedal:
„Nie, lebo
pri zbieraní kúkoľ a by ste
mohli vytrhnúť aj pšenicu.
Nechajte oboje rásť
až do žatvy.
V čase žatvy
poviem žencom:
Pozbierajte najprv kúkoľ
a poviažte ho do snopov
na spálenie,
ale pšenicu zhromaždite
do mojej stodoly.“
Predniesol im ešte

iné podobenstvo:
„Nebeské kráľovstvo
sa podobá horčičnému zrnku,
ktoré človek vzal a zasial
na svojej roli.
Ono je síce najmenšie
zo všetkých semien,
ale keď vyrastie,
je väčšie než ostatné byliny
a je z neho strom, takže
prilietajú nebeské vtáky
a hniezdia na jeho konároch.“
Toto všetko hovoril
Ježiš zástupom
v podobenstvách.
Bez podobenstva im
nehovoril nič,
aby sa splnilo, čo
predpovedal prorok:
„Otvorím svoje ústa
v podobenstvách,
vyrozprávam, čo bolo skryté
od stvorenia sveta.“
Potom rozpustil zástupy
a vošiel do domu.
Tu k nemu pristúpili
jeho učeníci a vraveli mu:
„Vysvetli nám podobenstvo
o kúkoli na roli.“
On im povedal:
„Rozsievateľ dobrého semena
je Syn človeka.
Roľa je svet.
Dobré semeno sú
synovia kráľovstva,
kúkoľ sú synovia Zlého.
Nepriateľ,
ktorý ho zasial, je diabol.
Žatva je koniec sveta
a ženci sú anjeli.
Ako teda zbierajú kúkoľ
a pália v ohni,
tak bude aj na konci sveta:
Syn človeka pošle
svojich anjelov a vyzbierajú
z jeho kráľovstva
všetky pohoršenia
a tých, čo robia nepravosť,
a hodia ich do ohnivej pece.
Tam bude plač

a škrípanie zubami.
Vtedy sa spravodliví
zaskvejú ako slnko
v kráľovstve svojho Otca.
Kto má uši, nech počúva!
Nebeské kráľovstvo
sa podobá pokladu
ukrytému v poli.
Keď ho človek nájde,
skryje ho a od radosti z neho
ide, predá všetko, čo má,
a pole kúpi.
Nebeské kráľovstvo
sa podobá aj kupcovi,
ktorý hľadá vzácne perly.
Keď nájde
veľmi cennú perlu,
ide, predá všetko, čo má,
a kúpi ju.
A zasa nebeské kráľovstvo
sa podobá sieti,
ktorú spustia do mora
a ona zachytáva
všetky druhy.
Keď je plná,
vytiahnu ju na breh,
posadajú si,
dobré vyberú do nádob
a zlé vyhodia von.
Tak bude aj na konci sveta:
vyjdú anjeli, oddelia zlých
od spravodlivých
a hodia ich do ohnivej pece.
Tam bude plač
a škrípanie zubami.“
Ježiš sa ich spýtal:
„Pochopili ste to všetko?“
„Áno, Pane“, odpovedali.
A on im povedal:
„Preto sa každý zákonník,
ktorý sa stal učeníkom
nebeského kráľovstva,
podobá hospodárovi,
ktorý vynáša
zo svojej pokladnice
veci nové i staré.“
Keď Ježiš skončil
tieto podobenstvá,
odišiel odtiaľ.
Prišiel do svojej vlasti

a učil ich v synagóge.
Oni sa divili a hovorili:
„Skade má tento takú
múdrosť a zázračnú moc?
Vari to nie je tesárov syn?
Nevolá sa jeho matka Mária
a jeho bratia Jakub a Jozef,
Šimon a Júda?
A nie sú u nás
všetky jeho sestry?
Skadeže má toto všetko?“
A pohoršovali sa na ňom.
Ale Ježiš im povedal:
“Proroka si všade uctia,
len nie v jeho vlasti
a v jeho dome.“
A pre ich neveru
tam neurobil veľa zázrakov.